

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

1. De Euangilio Dominica: De bono Pastore. Ioan. 10.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

vires diuinæ maiestati gratificandi desideria? Spes & desiderium cœlestis gloriæ, zelus eximiaæ perfectionis staudæ.

Dominica II. post Pascha.

De bono Pastore. Ioan. 10.

2. Heb-
dom.
post
Pascha.

I. **E**xpende, quām perfectè Christus omnes partes boni pastoris non solum verbo docuerit, sed opere ipso explauerit, quæ in his tribus consistunt 1. Ut multos labores & ærumnas propter gregem patienter subeat. 2. Ut fortiter cum periculo vitæ eum contra incursus luporum ac ferarum defendat. 3. Ut pascat verbo, exemplo, conuenienti alimento. Has partes exemplo Christi explore satagat, quicquid aliorum curam tuncipere non recusat.

I. Quantos labores vltiō in se suscepit bonus pastor, quærens à primo ingressu in mundum ouiculam perditam, id est, genus humanum, donec in Caluariæ monte reperiret! quanto maiores quām Iacob, qui de se ait: *die noctuque astu urgebar & gelu, fugiebatque* Gen. 32.

batq; somnus ab oculis meis! quam meri-

Isa. 53.

tò idèò eum vocat Isaías virum dolorum, scientē infirmitatem. Et D. Paulus, Pontificem, qui possit compati in-

Heb. 4.

firmitatibus nostris, tentatum per omnia!

Isa. 40.

Quam verè compleuit illud eiusdem Iaiæ vaticinium: Sicut pastor gregem suum pascet; in brachio suo congregabit agnos, & in sinu suo leuabit, fœtus ipse portabit? Quàm paternè id præstítit non solum erga omnes, sed etiam erga singulos, & te tam ingratum præstat, tòr tua peccata, defectus, negligentias plusquam maternâ indulgentia tolerando? Gratitudo, amor, zelus imitandi.

H. Quàm amanter & fortiter animam suam pro ouibus posuit, non solum eas è faucibus luporum & virorum infernalium eripiendo, instar Dauidis, sed seipsum deuorandum & mactandum offerendo; & quidem pro errantibus ouiculis, refractarijs, ingratis; non autem instar mercenarij fugiendo, cum ad mortem quæreretur, sed potius obuiam ijs procedendo.

Nec id solum præstítit semel pro omnibus moriendo, sed etiam in singulos è dentibus peccati, mortis & diaboli eruere est paratus, merita sua illis

1. RER. 17

illis efficaciter applicando. Gratitudo, amor, zelus ardua pro Christo, & animabus vicissim patiendi.

III. Quantâ demum curâ ouiculas errantes quæsiuit, inuentas pauit, & fouit, & nunc insuper quærit, pascit, souetque intimè eas amando, exemplo ijs præcundo, ad pascua vberrima eas educendo, verbo vitæ & pane Angelorum nutriendo, maiorem cuiusq; profectum in sanctitate & gratia sitiendo?

Quanta gratia sic à Christo quæri, inueniri, pasci, foueri? quanti meriti est simile charitatis obsequium ouiculis eiusdem exhiberi? Affectus ijdem renouandi.

De beneficio aeterna predestinationis.

I. Deus in se beatissimus, infinitè potens, sapiens, bonus, iustus, & misericors in certo ac definito numero certos quosdam (inter quos & te esse speras) peculiariter ab æterno, præ tam multis alijs æternum perituris, dilexit, per præuisa Filij sui incarnandi merita in consortes beatitudinis suæ prælegit, atque ad certos gloriæ gradus, correspondentes gloriæ gradibus gratiæ in tempore acquirendis

præ-

II.